

DEVA

ROȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1638

Sîmbătă 25 decembrie 1954

4 pagini 20 bani

In corpul ziarului

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR
COMUNISMULUI.

(pag. 2-a)

Din viața organizațiilor de bază
din raion.Brigăzile artistice de agitație în
întrecere.

.(pag. 3-a)

Acordurile de la Paris înlimpină
împotriva în Adunarea Națio-
nală franceză.Camera deputaților din Italia
s-a propus amînarea discutării a-
cordurilor de la Paris.

(pag. 4-a)

Comerțul interior în țările europene de democrație populară

Grija pentru binele poporului este legea supremă a activității partidelor comuniste și muncitorești din țările care au pornit pe calea dezvoltării socialiste. În toate țările europene de democrație populară are loc un avînt continuu al economiei, însoțit de ridicarea fermă a bunăstării poporului.

Ca urmare a înlăptuirii politicii de industrializare socialistă în aceste țări într-o perioadă istorică scurtă a fost creată o industrie grea, a sporit considerabil volumul întregii producții industriale și agricole. În R. P. Polonă, volumul producției industriale a sporit de 3,6 ori în comparație cu nivelul dinaintea de război, în R. Cehoslovacă de peste două ori, în R. P. Ungară aproape de trei ori, în R. P. Bulgaria — de peste patru ori, în R. P. Albania — de opt ori. În Republica Democrată Germană volumul producției industriale a depășit cu 77 la sută nivelul anului 1936. Au fost obținute succese și în alte ramuri ale economiei naționale a acestor țări, inclusiv în producția agricolă.

Guvernele țărilor de democrație populară din Europa, sprijinindu-se pe legea dezvoltării planice (proporționale) a economiei naționale și conformîndu-se cererilor legii economice fundamentale a socialismului, au adoptat în ultimul timp hotărîri importante a căror înlăptuire va asigura în scurt timp un avînt considerabil al producției agricole, lărgirea rapidă a producției de mărfuri de consum popular și îmbunătățirea calității lor, precum și dezvoltarea considerabilă a circulației mărfurilor, a rețelei comerciale și îmbunătățirea organizării comerțului de stat și cooperatist.

În aceste țări crește continuu venitul național, care se repartizează potrivit intereselor oamenilor muncii de la orașe și sate. Cea mai mare parte a venitului național este îndreptată spre satisfacerea nevoilor personale, materiale și culturale ale populației. Venitul național al țărilor europene de democrație populară depășește în prezent de aproape două ori nivelul dinaintea de război.

În toate țările de democrație populară a fost de mult lichidat șomajul — flagelul oamenilor muncii din țările capitaliste.

În 1953, salariul mediu al muncitorilor și funcționarilor din industria națională a Republicii Democrată Germane a crescut cu 9 la sută în comparație cu anul precedent, veniturile în agricultură au sporit cu 16 la sută, iar în transport — cu 7 la sută. În 1953, în Bulgaria, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor au sporit cu aproximativ 10 la sută în comparație cu anul precedent. În prezent, în Republica Cehoslovacă salariul real al muncitorilor depășește cu 25% salariul existent în timpul republicii burgheze dinaintea de război. Veniturile reale ale populației din orașele Poloniei au sporit în 1953 cu 15—20 la sută în comparație cu anul 1949. În aceeași perioadă veniturile reale ale populației satelor poloneze au sporit cu 20 la sută. În Ungaria, în primul semestru al anului curent, salariul real al muncitorilor din fabrici și uzine a sporit în medie cu 57 la sută față de salariul din 1938. În aceeași perioadă, veniturile reale ale țăranilor au sporit cu 50 la sută.

O ilustrare grăitoare a succeselor construcției socialiste și a grijii neobosite a puterii populare pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii, o constituie reducerea sistematică a prețurilor cu amănuntul, efectuată în țările de democrație populară.

Partidele comuniste și muncitorești, guvernele țărilor europene de democrație populară acordă o atenție deosebită creșterii circulației mărfurilor, lărgirii sortimentului și îmbunătățirii calității mărfurilor vîndute populației, extinderii rețelei comerciale și ridicării nivelului de deservire a cumpărătorilor.

În prezent, sectorul socialist ocupă locul predominant în comerțul cu ridicata și cu amănuntul din aceste țări. Încă din 1952, în Bulgaria de pildă, 99,3 la sută din circulația mărfurilor cu amănuntul revenea comerțului de stat și cooperatist, în Polonia — cu 96,6 la sută, în Ungaria — cu 99 la sută. În R. Cehoslovacă spre sfîrșitul primului plan cincinal, 99,7 la sută din volumul total al comerțului cu amănuntul era concentrat în sectorul socialist. În comerțul cu ridicata din aceste țări sectorul socialist este absolut dominant.

În țările europene de democrație populară comerțul este pus în slujba poporului; comerțul este chemat să asigure satisfacerea cît mai deplină a nevoilor crescînde ale oamenilor muncii. În aceste țări, puterea populară manifestă o grijă deosebită pentru bunăstarea poporului, acordă o mare atenție problemelor comerțului interior, asigură sporirea continuă a producției de mărfuri de consum popular, reduce în mod sistematic prețurile la mărfurile alimentare și industriale, extinde rețeaua comercială.

Sarcina satisfacerii cît mai depline și la un nivel cît mai înalt din punct de vedere calitativ a nevoilor materiale mereu crescînde ale maselor largi populare, este indisolubil legată de sarcina construirii societății socialiste. Ea decurge din legea economică fundamentală a socialismului și este condiționată de cerințele acesteia.

DIN VALEA JIULUI

Intr-un cătun electrificat

Seara, în casele țăranilor muncitori din cătunul Taia—Petrița se aprind becurile. De curînd în acest cătun s-a introdus lumina electrică.

Inițiativa electrificării acestui cătun a aparținut deputaților V. Roșig și Gh. Cozma. Aceștia au stat de vorbă cu țăranii muncitori din Taia și i-au lămurit să participe la munca voluntară pentru executarea diferitelor lucrări. Și au participat. Țărani muncitori ca Gh. Birou, I. Vasia, P. Grunță, P. Teleancă și alții au transportat stîlpii, au săpat gropile și au întins aproape 2000 m. de cablu.

La acțiunea de electrificare a cătunului au contribuit și muncitori de la uzina electrică Lonea, printre care tov. M. Melțer, C. Nicolae și St. Rădiu.

—•••••

Pentru oamenii muncii

În cadrul întreprinderii „6 August” din Petroșani există mai multe secții care produc bunuri de larg consum.

La secția cofetăriei lucrează echipa condusă de tov. Ioan Ferenczi. În perioada 1—20 decembrie această echipă a executat 1550 kg. dulciuri și 2050 kg. produse de patiserie, depășind astfel productivitatea planificată cu 66 la sută. De la începutul anului 1954 și pînă acum această echipă a executat peste 12.000 kg. produse de patiserie peste plan.

M. GIRLEA
corespondent

Deși tovarăsa Maria Maxim e una dintre cele mai tinere depănătoare ale secției tineretului de la Filatura Lupeni, ea conduce o brigadă utemistă, care obține zi de zi realizări frumoase în producție.

IN CLISEU: Utemista Maria Maxim legend cu grijă un fir de mătase.

Realizări ale tinerilor de la mina Lupeni

Tinerii mineri de la Lupeni luptă pentru îndeplinirea planului anual la toți indicii. Brigăzile conduse de tinerii Ghib Petru, Albulan Lubomir, Pîrvulescu Marin din sectorul II, Rusu Ioan, Arieșan Nicolae, Dinei Vasile, Stoican Busuioc din sectorul III și alții, au reușit ca de la începutul lunii decembrie și pînă în prezent să obțină depășiri de norme cuprinse între 30—134 la sută.

Realizări importante obțin și tinerii muncitori de la secția funiculară. Astfel tinerii muncitori Șpîler Filip, Simina Constantin, Marin A. Marin,

Dumitru Tudor și alții au realizat în primele două decade ale lunii decembrie depășiri de normă de peste 40 la sută.

De asemenea, și la depozitul de lemne al minei Lupeni se obțin realizări. Muncitorii de aici se străduiesc să asigure lemnul necesar sectoarelor miniere. Brigăzile de muncitori de la depozit conduse de Borcoman Dionisie, Barna Ștefan, Plăcintă Gavrilă și alții își depășesc cu regularitate norma cu 60—67 la sută.

Gh. Mălăimare, V. Galvărejan
N. Tudor
corespondenți

UTEMISTELE SECȚIEI

298 metri de pinză peste pian în două săptămîni! Aceasta am aflat-o cercetînd graficul țesătoriei Vulcan. Cînd am aflat că cei 298 m. de pinză peste plan au fost făcuți de tovarăsa Maria Bery m-am îndreptat spre secția în care mi s-a spus că lucrează tov. Bery. Pe coridor, o voce mi-a atras atenția

— Nu mai pot să fac nimic, tovarăse! Nu reușesc nici cum să antrenez oamenii la G.M.A. Uite, anul acesta nu și-au trecut probele decît 15 tovarăși. Spune-mi dumneata, ce să fac? Am încercat să-i lămuresc... Eu nu mai fac nimic...

— Cum poți vorbi așa ceva, tovarăse Bery? Că doar nu te-ai descurajat? Și, iartă-mă, ești doar responsabilă cu munca sportivă în cadrul comitetului nostru...

Interesant. Pe neașteptate am dat de cea pe care o căutam. Mă gîndeam, cum cea care dă sute de metri de țesături peste plan, nu reușește să antreneze un număr mai mare de tovarăși la G.M.A.? Intrînd în vorbă cu tova-

răsa Maria Bery am aflat că au mai fost și alte cauze pentru care nu poate „face nimic”. Lipsa unui teren de sport, slaba preocupare a comitetului și altele.

Cînd am văzut-o mai apoi lucrînd la războaie mai că nu-mi venea să cred că cea care cu atîta siguranță face fiecare mișcare, să se fi descurajat.

— Lucrez de peste cinci ani în fabrică. Mi-s dragi războaiele. Chiar și zgomotul ăsta care pe dumneata vîd că te supără, mie mi-e drag. În primele zile, tot așa de asurzitor mi se părea și mie. Acum însă...

În timp ce-mi vorbea eu îi urmăream mișcările. Ba lega un fir, ba îndrepta ceva la război. În mișcările repezi ale mâinilor am văzut strălucirea unei verighete. Neputîndu-mă stăpîni, am întrebato dacă e căsătorită. Mi-a răspuns că nu, dar că e logodită de trei luni. A roșit, a plecat puțin capul; așa-s fețele, rușinoase...

Mai la stînga, la alte patru războaie lucrează Balășa Roșu. A venit acum trei ani în Valea Jiului, tocmai din

Dumitrești — o comună de pe lângă Rîmnicu-Sărat. La început a lucrat pe șantierul tineretului din Vulcan. După terminarea lucrărilor, nu s-a mai reintors acasă. S-a angajat la țesătorie. Și n-a venit singură aci, ci cu cea mai bună prietenă a ei — Aneta Cazan. Lucrează bine amîndouă. Dar pînă acum Balășa i-a luat-o Anetei înainte. A țesut cu 53 de metri mai multe țesături. Aneta e cu 8 metri în urma ei.

Cele trei utemiste la un loc, au țesut aproape 400 metri de pinză în plus. Ca ele mai sînt și altele. Utemistele țesătoriei depășesc mai în fiecare lună planul lor de producție. Numai că brigăzile de-acolo nu prea au viață...

În drum spre gară, făceau socoteala: cîte nu s-ar putea face din pinza țesută de utemiste? Dacă s-ar confecționa cămăși bărbătești ar țese cam 132 de bucăți. Dacă s-ar face... Maria Bery, Balășa Roșu sau ori care alta sînt fericite la gîndul că țesătura ce o produc ele e foarte necesară. De aceea și lucrează ele cu atîta dragoste...

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Intrecerea socialistă a lucrătorilor din comerțul sovietic

Numeroase întreprinderi din cadrul comerțului de stat și cooperatist sovietic, obțin succese importante în întrecerea socialistă unională pentru ridicarea nivelului comerțului sovietic, satisfacerea cât mai deplină a cererilor populației în ce privește mărfurile de larg consum și îndeplinirea planului circulației mărfurilor. Astfel, în trimestrul al III-lea al anului curent, Steagul Roșu transmisibil al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și premiul I au fost decernate magazinului universal „Scerbakov” din Mos-

cova. Colectivul acestui magazin luptă cu perseverență pentru ridicarea nivelului comerțului. Aici se organizează conferințe cu consumatorii, lucrătorii magazinului se preocupă în permanență de deservirea în cât mai bune condiții a cumpărătorilor.

Desfășurând larg întrecerea socialistă, lucrătorii din comerț luptă pentru a obține noi succese în îndeplinirea planului elaborat de partid și guvern cu privire la avântul considerabil al comerțului sovietic.

Pe șantierul hidrocentralei de la Stalingrad pe Volga

La nord de Stalingrad se desfășoară din plin lucrările de construcție a marii hidrocentrale de pe Volga.

Un înalt dig de pământ în formă de semicerc, consolidat cu palplanșe de oțel, protejează groapa de fundație a hidrocentralei de apele năvalnice ale Volgăi.

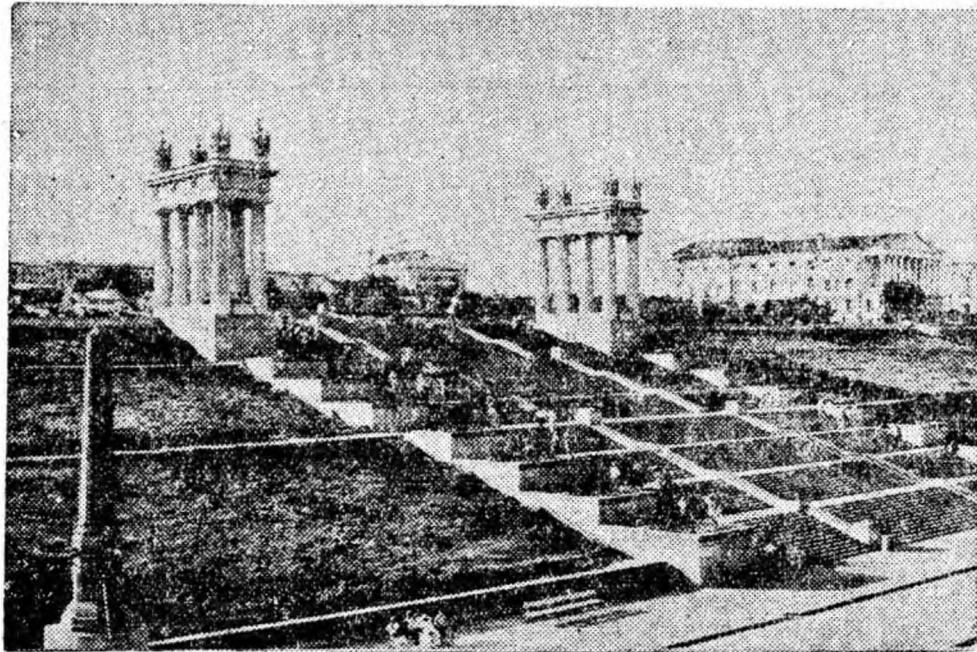
Înaltele batardouri de pământ care împrejmuiesc groapa de fundație construită în insula Pesceani, au zăgăzuit brațul Ahtuba. Constructorii au săpat pentru apele Ahtubei o nouă albă — canalul Volga-Ahtuba, lung de 6 km., care a și fost redat navigației.

Anul acesta a început turnarea be-

tonului în fundația hidrocentralei, în urma cărui fapt lucrările de construcție au intrat într-o fază hotărâtoare.

A fost construită o fabrică automată de beton care are o capacitate de producție de peste două ori mai mare decât cea a tuturor fabricilor de beton ce au funcționat pe șantierul canalului navigabil Volga-Don, luate la un loc. Ea va prelucra zilnic până la 1.700 vagoane de materiale. Este în curs de construcție și o mare estacadă pentru transportarea betonului.

Malurile Volgăi vor fi unite printr-un funicular cu o capacitate de transport până la 900 tone încărcătură pe oră etc.

Stalingrad: Scara centrală a cheiului „Stalin”.

Noi produse ale uzinelor constructoare de mașini din R. S. S. Ucraineană

Uzinele constructoare de mașini din R.S.S. Ucraineană au pus la punct anul acesta producția mai multor tipuri de utilaje noi pentru diferite ramuri ale industriei sovietice.

Astfel, uzina constructoare de mașini-unelte „Gorki” din Kiev a început producția în serie a opt tipuri de agregate automate și semiautomate. Tot aici au fost produse printre altele o serie de automate destinate pentru tăierea țevilor, un strung semi-automat de o construcție originală, care prelucrează concomitent șase piese cu 17 unelte tăietoare.

Uzina constructoare de mașini-unelte „Molotov” din Harkov, care furnizează utilaj complex pentru industria metalurgică și constructoare de mașini, a pus la punct în ultimele luni producția a 40 de mașini-unelte de diferite tipuri.

Tot la Harkov, uzina constructoare de mașini „Krasnii Okteabr” a început să producă anul acesta zece noi tipuri de mașini pentru întreprinderile de materiale de construcție. La aceeași uzină s-a terminat construirea unei prese universale vacuum unice pentru producerea unor țevi ceramice cu un diametru de 350—700 mm. Noua presă, care cîntărește peste 15 tone și are înălțimea unei clădiri cu două etaje, este dirijată de un singur om.

Cresc veniturile colhoznicilor din R. S. S. Ucraineană

Colhozurile din regiunea Ternopol (Ucraina apuseană) fac bilanțul preliminar al anului agricol. Gospodăriile din multe raioane încheie anul agricol cu importante succese în muncă. Astfel, fiecare al doilea colhoz din raionul Zalesciik a obținut anul acesta un venit de peste un milion ruble.

În ultimii cinci ani, recolta de cereale a crescut aici de trei ori. Recolta de sfeclă de zahăr este anul acesta de 340—380 chintale la hectar. Mari venituri au adus livezile și viile care nu lipsesc din nici un colhoz.

S-a ridicat bunăstarea țăranilor. Remunerația în produse și bani a zilelor-muncă este de 3,5 ori mai mare în comparație cu anul 1950. Multe familii au primit sub formă de avans cîte 5.000—10.000 ruble și cîte 1,5—2 tone de cereale.

Prima iarnă într-un nou sovhoz cerealier

În Kazahstan a început iarna. Nămeții de zăpadă au acoperit malurile lacului Iakși-Iarkol din stepa Kustanai. Odinioară, pe aceste meleaguri numai arareori se instala aici, și nu pe timp îndelungat, familia vreunui cazah nomad. În prezent, nimic nu mai amintește aici timpurile din trecut.

În primăvara anului 1954, în aceste locuri au venit constructorii noului sovhoz cerealier „Bogdan Hmelnițki, care a fost organizat pe pământurile înțelenite ale acestui vast finit. Ei s-au instalat la început în corturi și s-au pus imediat pe lucru. În timpul primăverii și al verii, noii locuitori au arat aici 18.000 hectare de pământuri ce nu fuseseră lucrate de veacuri.

Pe malurile lacului a luat ființă gospodăria sovhozului. Locul corțurilor l-au luat case de locuit confortabile cu mai multe apartamente. Aici au fost construite: un cămin, un club, o cantină, un atelier, un garaj și alte clădiri necesare producției pentru scopuri culturale și pentru nevoile de trai. O suprafață de 50 ha. a fost rezervată pentru grădina de pomi fructiferi. Toamna, terenul a fost arat, au fost săpate gropi pentru pomi, unde la primăvară se vor sădi meri, vișini, coacăzi, agriși... A amuțit duduul motoarelor pe cîmp, toți aici clocotește munca creatoare. În atelier se repară tractoarele, în magazia de grîne se curăță semințele de grîu destinate însămînțării ce se vor face la primăvară. În club se țin cursuri pentru ridicarea calificării tractoriștilor și a celor care lucrează cîmpul.

Colectivul sovhozului se pregătește să continue ofensiva împotriva țelinei: în primăvară urmează să se are încă aproximativ 2.000 hectare, să se semene — mai ales cu grîu—19.000 hectare. Noul sovhoz a hotărît să predea statului în anul viitor 1.500.000 puduri de grîne. Continuă pe scară largă extinderea gospodăriei sovhozului. Constructorii și-au luat angajamentul să construiască pînă la data de 1 august 1955 încă 1.800 m² de suprafață de locuit, o școală, o casă de cultură, un spital și să termine instalarea conductei de apă.

FOILETON

PRIETENI NEDESPĂRȚIȚI

Spui c-ai fost deseori pe la școala elementară de 7 ani nr. 1 din Lupeni? Ei! atunci îi cunoști pe cei doi prieteni nedespărțiți, Birău Constantin și Rusu Gheorghe din clasa a VII-a B! Cum, zici că nu-i știu? Păi astia-s vestiți în toată Valea Jiului și poate și mai departe! He-he, dar asta nu din cauza disciplinei lor exemplare, a hărniciei ori a dragostei lor pentru colegi și profesori, cum sînt bundoară tovarășii lor de clasă Baci Ioan, Moldovan Maria, Crtsnic Oliviu ori Oprica Elena. Alți-i pricina pentru care Birău și Rusu au devenit vestiți. În privința acestui lucru te-ar putea lămuri Terineni sau Gabor-baci din Braio, pe lângă care deseori trece Rusu Gheorghe cu nasul în vînt, așteptîndu ca ei să-l salute, deși-s oameni cărunți. Or dacă ți-ai abate cumva pașii pe sus, prin strada a II-a a coloniei Ștefan, și te-ai întîlni cu Chertes-baci, un bătrîn vesel, iubit de copii, muscăi că, aducînd vorba de Birău Constantin, îl vei vedea întunecîndu-se la față, pornind să deie amărit din cap: — Apăi de Tică asta aș avea multe de spus... Il știu de cînd era mic... Pe atunci era un băiețel de treabă, deștept foc, cu dragoste de învățatură și cu respect față de cei în vîrstă... Eram buni prieteni... Dar în ultimii ani s-a înhătat cu tot fe-

lul de haimanale și s-a făcut de nerecunoscut... Nu-și ascultă părinții, bate copiii mai mici ca el, sparge geamurile vecinilor; e spaima ciînilor și-a pisicilor din cartier...

Ehe, și astea pe care ți le-ai povestit Chertes-baci încă-s nimică față de „năzdrăvăniile” pe care le săvîrșesc cei doi la școală. Bundoară, la ora de chimie! Să presupunem că Birău stă în banca întîia și Rusu în ultima bancă din rîndul de lângă fereastră. Destul e să se uite doar o clipă profesoara în altă parte și, ca prin minune, Birău ajunge în ultima bancă lângă Rusu. Dacă profesoara se mai uită odată în altă parte, hop! Rusu și Birău sînt în banca a treia din rîndul din mijloc și-apoi, tuști! amîndoi la spatele fetelor în băncile de lângă ușă. O clipă stau cumînți, să nu fie observați de profesoară, apoi, rînd pe rînd, încep să tragă fetele de coade, amenințîndu-le că dacă vor țipa o să le „arate ei” în pauză. Dacă totuși fetele nu mai pot răbda și-s pe cale să-i decî în vileag, o șterg frumuseț la loc în banca din rîndul de mijloc.

— Rusu și Birău, ce faceți acolo? De ce nu sînteți atenți? De ce nu

stați la locurile voastre? Unde vă sînt caietele de notițe? — îi întrebă profesoara, care le observase plimbarea.

Rusu se încrunță jignit, gata să spună o obrăznicie, iar Birău, cu aerul cel mai preocupat din lume, începe să scrie cu înfrigurare pe bancă, mormăind incîndat:

— Cine nu-i atent? Cine nu ia notițe?

— Ești atent, știi vasăzică ce-am explicat pînă acum? Atunci, hai! spune ce-am vorbit!

— Apoi... vedeți... așa... asta... ați vorbit de... Rusule, Rusule șoptește-mi!

— Mă, nu știu nici eu... Mi se pare că-i vorba de un aparat de fierț țuică — îi șoptește Rusu, privind retortă ce-o ține profesoara în mînd.

Atunci Birău sare cu voce sigură, în hohotele de ris ale clasei:

— Tovarășe profesoară, mi-am așus aminte, ne-ați vorbit despre... fierberea țuicii!

— !?!
De altfel, răspunsuri de acest fel au dat și la alte materii cei doi „prieteni”. Păcat însă că tovarășii lor de

clasă, în majoritate pionieri, dintr-o școală ca a lor, care-i fruntași pe raion, întotdeauna au știut doar să ridă de Birău și Rusu, ca și la ora aceasta de chimie, fără a lua atitudine împotriva lor, fără a încerca să-i ajute să se îndrepte. Trebuie știut că și pionierilor dintr-o VII-a B, se datorește într-o oarecare măsură rușinea care apasă asupra „prieteniei” legată între Birău și Rusu pe baza apucăturilor lor rele. Nu întîmplător Birău are în catalog exact notele lui Rusu. Birău ca și Rusu e corigent la algebră, fizică, romină și rusă. Cînd Rusu ia un 2 la vreo materie, neapărat în ziua următoare trebuie să-l încaseze și Birău, iar dacă îl ia Birău înainte, Rusu e bolnav că nu-l are și el!

Așa arată prietenia dintre Birău Constantin și Rusu Gheorghe din clasa a VII-a B, de la școala elementară de 7 ani nr. 1 din Lupeni, de care mă mir cum n-ai auzit pînă acum. În orice caz, eu tare aș vrea să treci pe la școala aceasta cînd ai vreme și să te interesezi ce mai fac acești doi prieteni nedespărțiți în rele. Multă bucurie mi-ai face dacă i-ai afla îndreptați cu ajutorul întregii clase!

Din viața organizațiilor de bază din raion

Invățămîntul de partid — în discuția adunării generale a organizației de bază

Adunarea generală extraordinară a organizației de bază de la O.C.L. Petroșani, care a avut loc recent, a analizat preocuparea membrilor și candidaților de partid pentru frecvențarea cercurilor și cursurilor învățămîntului de partid în care au fost încadrați.

Raportul prezentat de tov. Globaru Gheorghe, secretarul organizației de bază a arătat că cei mai mulți membri și candidați de partid din această organizație de bază învață cu stăruință în cadrul cercurilor și cursurilor în care sînt încadrați. Printre aceștia se numără tov. Munteanu Ana și Palyanoș Adalbert încadrați în cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S. anul II, Tuliger Ana și Muler Benjamin de la cursul seral, Schreter Rudolf cursant la un cerc de studiere a Istoriei P.M.R. și alții. Aceștia frecvențază regulat cercurile și cursurile respective și se pregătesc temeinic în vederea convorbirilor.

Adunarea a criticat cu tărie pe tovarășii care neglijează învățămîntul de partid. Deși la începutul acestui an școlar tovarășii Angnel Dumitru,

Eisler Susana și Nicorici Elisabeta și-au luat angajamentul să frecvențeze regulat cursurile și să învețe sîrguincios, ei n-au nici o prezență la învățămîntul de partid. La fel, tov. Olariu Ioan și Bădău Simion au numai cîte o prezență la învățămînt.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, tovarășii Klos Ifrim, Covaci Ioan, Almășan Iosif și alții, au criticat pe cei care lipsesc de la învățămîntul de partid, arătînd că cei ce nu muncesc pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic, neglijează una din îndatoririle statutare ale membrilor de partid. Tovarășul Jurj Ioan a arătat că unii membri de partid care nu învață rămîn în urma vieții, nu-și pot îndeplini rolul de conducători politici în rîndul celor cu care lucrează.

Pentru a îmbunătăți frecvența la învățămîntul de partid, adunarea a obligat biroul organizației de bază să stea de vorbă cu membrii și candidații de partid care lipsesc de la învățămînt, să analizeze cauzele, iar cei care continuă să lipsească nemotivat să fie puși în discuția adunării generale a organizației de bază.

Primit în rîndurile membrilor de partid

Ziua de 14 decembrie a constituit un eveniment de seamă în viața organizației de bază nr. 9 de la mina Lonea. În această zi, membrii organizației de bază au discutat în adunarea generală extraordinară cererea de primire în rîndul membrilor de partid prezentată de tovarășul Varga Adalbert. La discuțiile purtate pe marginea cererii de primire au luat parte aproape toți membrii de partid prezenți. Felul în care membrii de partid au analizat munca depusă de tovarășul Varga Adalbert în perioada stagiului de candidatură a dovedit răspunderea lor față de puritatea rîndurilor partidului, voința lor de a înțări neconținut organizația de partid din care fac parte.

Comunistul Oprișa Alexandru a arătat că tovarășul Varga Adalbert are origină socială sănătoasă și este un muncitor bun. Felul în care se a-

chită de sarcinile ce-i revin în producție, el constituie un exemplu pentru tovarășii săi de muncă. Însă în perioada stagiului de candidatură tovarășul Varga a avut unele lipsuri. El nu a participat cu regularitate la adunările organizației de bază, nu s-a străduit în suficientă măsură să și ridice nivelul politic, ideologic. Or, a participa la viața de organizație, a-ți ridica nivelul politic, ideologic este o îndatorire statutară. Critici juste au adus în cadrul discuțiilor purtate și tovarășii Buruian Lidia, Banu Dumitru, Matei Ioan, Barabaș Ioan și alții.

Luînd cuvîntul, tovarășul Varga Adalbert și-a luat angajamentul să lichideze cu lipsurile arătate, să lupte din toate puterile pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului.

Deputații cartierului

A trecut mai bine de un an de cînd cetățenii din cătunul Dilja-Petroșani s-au adunat la căminul cultural pentru a propune deputați în sfatul popular orașenesc. Un om mai în vîrstă, care a luat primul cuvîntul a spus atunci:

— **Il cunosc de multă vreme pe tov. Kalath Adalbert. E muncitor harnic. Eu sînt convins că dacă va fi ales deputat, va fi un bun gospodar al treburilor obștești.**

Tot atunci a fost propus candidat și tov. Hunyadi Ladislau, un tovarăș de nădejde, harnic și devotat cauzei celor ce muncesc. Apoi la 20 decembrie anul trecut, oamenii muncii din circumscripțiile electorale nr. 23 și 24 ale orașului Petroșani și-au dat cu încredere votul lor celor doi tovarășii pe care nu cu mult înainte i-au propus drept candidați.

Chiar din primele zile după ce au fost aleși deputați, tov. Kalath și Hunyadi au pornit cu hotărîre la muncă. Ei știau că problema care-i frămînta pe locuitorii cătunului Dilja era repararea drumului și a podurilor care ajunseseră în stare proastă.

Cînd erau noaptea la șut, deputații porneau dimineața pe teren, indiferent dacă ploua, era frig sau vreme bună. Ei mergeau din casă în casă, chemînd pe cetățeni să participe la muncă voluntară.

— Aceasta e o treabă care depinde de noi — îi lămurau ei. Să n-asteptăm pe alții să ne repare drumul și podurile!

Cînd deputații s-au dus acasă la bătrînul Negoii Dumitru lui Dumitru, acesta i-a întîmpinat cu bucurie.

Din vorbă-n vorbă, ei i-au explicat bătrînului rostul venirii lor, îndemnîndu-l să dea și el o mîină de ajutor la repararea drumului.

— **Dau, cum să nu. că mult necaz ne face drumul ăsta stricat.**

La fel de bine au fost primiți deputații și de către țărănul muncitor Ștefu Ioan, care cu toate că-i bătrîn s-a arătat bucuros să contribuie la înfrumusețarea cătunului în care locuiește.

Munca de lămurire dusă de către deputații Kalath Adalbert și Hunyadi Ladislau a dat roade. Numeroși cetățeni din cele două circumscripții au participat la repararea drumului. Alături de ei au muncit și deputații, fiind exemplul în muncă.

Acum, drumul este reparat pe o distanță de 3 km.; au fost reparate și podurile.

În circumscripții mai erau și alte treburi de făcut. De pildă, unii țărani muncitori nu-și predaseră în întregime cotele de brînză, fin și altele. Deputații și-au îndreptat atenția și în această direcție. Drept rezultat, țărani muncitori au predat cotele către stat.

Munca deputaților din cătunul Dilja nu s-a rezumat numai la atît. Ei s-au interesat ca magazinul să fie totdeauna bine aprovizionat; la propunerea lor a fost schimbat vechiul gestionar care nu corespondea.

Cei doi gospodari ai treburilor obștești n-au înșelat încrederea masei lor. Cetățenii din circumscripțiile electorale nr. 23—24 se mîndresc cu deputații lor.

ELENA NYTRAI

Brigăzile artistice de agitație în întrecere

Zilele trecute a avut loc pe scena Teatrului de stat din Petroșani întrecerea dintre brigăzile artistice de agitație din Valea Jiului.

Au participat la faza raională de concurs 9 brigăzi artistice de agitație: brigăzile nr. 1 și nr. 2 de la Filatura Lupeni, brigăzile nr. 1 și nr. 2 de la mina Petrila, precum și cele de la întreprinderea 701 construcții Petroșani, Uzina de reparat utilaj minier Petroșani, Sindicatul Comerț Petroșani, mina Aninoasa și I.F.E.T. Petroșani.

Prin forme artistice variate, ca versul, cîntecul, cupletul, ghicitoarea, epigrama sau sceneta, au fost popularizate fruntașii întrecerii socialiste și inițiativele creatoare, criticîndu-se totodată atitudinile de nepăsare. Iarnea, chiulul, absențele sau întîrzierile de la șut, birocratismul.

Atenție, începem !

Acestea sînt ultimele cuvinte ale instructorului. De acum rolul său încetează. Se trage într-un ungher al scenei, adăpostit în faldurile cortinei, în timp ce „băieții” își mai controlează încă odată în gînd textele lor.

— **Atențiune, începem !**
Cortina se trage dintr-o dată și tinerii muncitori și muncitoare de la Filatura Lupeni își încep programul. Iată-i pe Lidia Popa, pe Alexandru Lăcătuș, Tereza Lăcătuș, depășindu-și firul auriu al cîntecului. Iată-l și pe tinichigiul frunțaș Miclea, scaldat în lumina reflectoarelor, chemînd pe tovarășii săi la muncă și la luptă pentru o viață mai bună.

Ultimele acorduri ale cîntecelor se pierd în ropotele de aplauze. Spectatorii sînt tot artiști amatori, membri ai altor brigăzi artistice de agitație, care-și așteaptă rîndul. Cu toată emoția așteptării, comentariile prind să se înfiripe: — „Să ști că Filatura Lupeni va cîștiga !”

Cine va cîștiga oare locul I la concurs? Filatura Lupeni? Sau poate brigada artistică de agitație de la mina Petrila?

„Nici Petrila

nu ne face de rușine !”...

...îmi șoptește în taină un tinerel din brigada artistică de agitație de la I.F.E.T. Petroșani. Într-adevăr, minerii din Petrila au venit cu un program bogat. Tot să stai și să-i ascuți. Au găsit melodiile cele mai frumoase pentru frunțașii lor: „Fricel de floare-albastră”, „Cîntecul șoferului”, „Uh îi bade” și multe altele. Glasul cristalin al unor tovarășe ca Aurelia Borșa, Magda Alexan sau Maria Ungureanu, te face să simți aerul înmiersmat al primăverii, al tinereții noastre însoțite.

Am ascultat mai departe Cum? Sînt și chiulangii la mina Petrila? Vezi bine că sînt! Ii muștruluieste nițel brigada artistică de agitație prin cîntecele parodiate „Dece nu vîi?” sau „Lucră bine Vasili!” Bine le-a făcut! Putea să-i scuture și mai tare chiar, așa cum au scuturat-o pe o funcționară în sceneta „Telefonul”. Numai așa va ieși „praful” naravurilor învechite din cei care nu țin pasul cu vremea!

Gaterile de la „Voevodul”

și ospătării de la „Paringul”

Ce asemănare poate fi între un gater și un ospătar? Nici una. Dar asta numai aparent. În programele brigăzilor artistice de agitație și-au dat întîlnire două scenete, prezentate de două brigăzi diferite. Una e scena „Gaterile de la Voevodul”, prezentată de brigada de la I.F.E.T. Petroșani, și cealaltă e sceneta „Ospătării de la Paringul” prezentată de brigada Sindicatului Comerț Petroșani. Și să vedeți coincidență! Deși într-o parte

e vorba de localitatea Voevodul, și în alta de restaurantul „Paringul”, deși într-o parte se vorbește de gateri și în alta de ospătari, punctul comun de asemănare e același: nepăsarea. Da da! Neglijența și nepăsarea! La „Voevodul” nu s-au luat măsuri să fie montate gaterile, bine înțeles din nepăsare, iar la restaurantul „Paringul” ospătării dau do vadă de multă nepăsare și lipsă de grijă față de consumatori.

Iată deci ceea ce trebuia demonstrat! Și nu-i de mirare că această coincidență, apărută din programele brigăzilor artistice de agitație de la I.F.E.T. și Sindicatul Comerț, va duce la rezolvarea nepăsării

Dar...

...mai există și un „dar” în privința felului cum s-au prezentat la concurs unele brigăzi artistice de agitație. S-a văzut în mare parte tendința de a înlocui caracterul operativ al brigăzii prin programe gen estradă, despărțite de specificul locului de muncă, în care critica nu merge direct la țintă, ci e făcută „în general”. Acest lucru s-a vădit și în programele brigăzilor de la Petrila, dar mai cu seamă în programul brigăzii de la mina Aninoasa. Este adevărat că aceste programe trebuie să conțină multe elemente atractive, de divertisment, dar aceste elemente să nu se substituie problemelor esențiale din întreprinderea sau instituția respectivă. În general s-a observat în programele brigăzilor care s-au prezentat la concurs, o insuficientă combativitate și orientare spre criticarea unor atitudini mai puțin caracteristice. Este de necrezut faptul că problemele de bază ale Sindicatului Comerț sînt felul în care se servesc „mititeii” la restaurant, sau comportarea unor ospătari, neglijîndu-se în același timp problemele comerțului socialist. Este de asemenea de neînchipuit faptul că problema de bază de la mina Aninoasa este... pronosportul! Ce înseamnă în fond această atitudine decît lipsă de combativitate și frică de a critica?!

În momentul în care brigăzile artistice de agitație nu vor deveni agitatarii cei mai activi și mai curajoși din întreprinderile și instituțiile noastre, ele nu-și vor atinge scopul creator pentru care au fost organizate.

Ceea ce e mai trist însă, este faptul că un mare număr de brigăzi artistice de agitație din Valea Jiului, deși au avut posibilitatea, nu s-au pregătit și n-au participat la faza de concurs pe raion. Iată de pildă care este situația la Vulcan: La țesătorie colectivul de creație a lucrat materialul literar, dar din motive care nu sînt cunoscute încă de ajuns, nu s-a dat posibilitatea brigăzii să-l pregătească. La Uzina electrică din Vulcan, deși s-a oferit un tovarăș să lucreze materialul, nu i s-a dat documentația necesară. Aceeași situație e și la mina Vulcan, și la Autobază, unde, în concepția celor în drept de a sprijini munca brigăzilor artistice de agitație, stă ideea că nu sînt coșai de criticat, ci numai frunțași de lăudat.

Și acum o întrebare: de ce brigada de la mina Lonea, deși a pregătit un program, nu s-a prezentat la concurs? Și încă o întrebare: de ce colectivul brigăzii artistice de agitație de la mina Lupeni n-a avut cunoștință de concurs, în timp ce sindicatul minier a fost de nenumărate ori anunțat de data concursului? O fi nepăsare? S-au poate teama de critică!

Exemplul celor 9 brigăzi artistice de agitație care s-au prezentat la concurs, unele la un nivel mai înalt, altele la un nivel mai scăzut, trebuie să fie urmat de toate brigăzile artistice din Valea Jiului.

COSTIN STELIAN

Acordurile de la Paris întâmpină împotrivire în Adunarea Națională franceză

PARIS (Agerpres). — TASS

Un eveniment important în cadrul ședinței din seara zilei de 21 decembrie a Adunării Naționale franceze l-a constituit cuvântarea deputatului comunist Jacques Duclos. Ratificarea acordurilor de la Paris, a spus Duclos, pune în fața reprezentanților națiunii probleme de o importanță covârșitoare pentru viitorul Franței și pentru menținerea păcii. Poate niciodată încă, deputații francezi nu au fost puși în fața unei răspunderi atât de serioase.

Duclos a arătat că ratificarea acordurilor de la Paris va netezi drumul înarmării nelimitate a revanșarilor de la Bonn și că vorbăria despre așa-zisul „control” nu constituie decât o înșelare a opiniei publice. Sintem îndreptățit, a declarat Duclos, să constatăm că ratificarea acordurilor de la Paris va agrava primejdia serioasă de război în Europa și în întreaga lume.

Trecând la chestiunea așa-ziselor „tratative paralele” sau tratative „de pe poziții de forță”, Duclos a declarat: Dorința de a duce tratative cu U.R.S.S. „de pe poziții de forță” este cea mai netă iluzie, deoarece în cazul ratificării acordurilor de la Paris, tocmai Adenauer, căruia îi este asigurată sprijinul american, va adopta o poziție de forță față de Mendés-France.

Duclos a vorbit după aceea despre protestul poporului francez împotriva reînvierii militarismului german. Nu trebuie ratificate acordurile de la Paris, a subliniat Duclos, trebuie duse tratative; față de vrea poporul Franței.

PARIS (Agerpres). — În ședința de miercuri dimineață a Adunării Naționale franceze, dezbaterile au fost deschise prin cuvântarea deputatului Jules Moch, fost ministru, reprezentant al Franței în comisia O.N.U. pentru dezarmare. Moch a vorbit despre primejdia intensificării încordării în relațiile internaționale ca urmare a acordurilor de la Paris, atrăgând atenția îndeosebi asupra ultimei note adresate Franței de către U.R.S.S. Jules Moch a preconizat amânarea aplicării acordurilor de la Paris.

A urmat la tribună deputatul Jaquet (socialist) care a susținut „necesitatea ratificării acordurilor de la Paris”.

Într-o scurtă intervenție în scopul influențării dezbaterilor, primul ministru, Mendés-France, a încercat să demonstreze că o ratificare a acordurilor de la Paris nu ar submina posibilitățile unor tratative ulterioare cu Răsăritul.

A urmat la tribună deputatul Teitgen (M.R.P.), unul din cei mai înfocați sprijinitori ai C.D.E.-ului, care a combătut acordurile de la Paris de pe poziția adeptilor C.D.E.

Socialistul Le Bail și deputatul M.R.P. Cheygné s-au declarat în favoarea ratificării acordurilor de la Paris.

A urmat la tribună Gaston Palewski, fost gaullist, vicepreședinte al Adunării Naționale, care a recunoscut că ratificarea acordurilor de la Paris implică riscul „compromiterii oricărui șanse de tratative internaționale”. El a amintit că amenințările profetate de Statele Unite la adresa Franței în urma respingerii C.D.E.-ului

n-au avut urmări. Palewski a relevat că „experiența a dovedit că reînarmarea Germaniei, chiar limitată în mod provizoriu, nu este lipsită de primejdii”. Vorbitorul, deși a recunoscut că ratificarea acordurilor poate avea consecințe grave pe plan internațional, a susținut în încheiere teza reluată de mai mulți deputați gaulliști, preconizând ratificarea acordurilor, dar amânarea aplicării lor până la sfârșitul anului viitor.

Fostul premier Edouard Daladier (radical) a anunțat, chiar de la începutul cuvântării sale, că nu va vota pentru acordurile de la Paris. Deputatul radical a expus pe larg primejdia pe care o reprezintă ratificarea acordurilor de la Paris pentru pacea Europei.

După ce a subliniat divergențele dintre Franța și Germania occidentală în problema Saarului, Daladier s-a referit la pericolul ce-l reprezintă existența unei Germanii remilitarizate la granițele Franței.

Vorbitorul a subliniat necesitatea epuizării înainte de ratificare a tuturor posibilităților de tratative între Est și Vest. „Fără a fi acceptat negocierii prealabile cu Răsăritul este imposibil să se voteze ratificarea”, a spus Daladier.

În aceste zile mișcarea patriotică, care se desfășoară în Franța împotriva ratificării, crește neîncetat. În cursul zilei de miercuri, peste 1.000 de delegații au vizitat pe deputații Adunării Naționale pentru a le cere să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris. Deosebit de numeroase sînt delegațiile din regiunile Franței care s-au aflat sub ocupația germană în timpul celui de al doilea război mondial.

A 75-a aniversare a nașterii lui I. V. Stalin

MOSCOVA (Agerpres). — TASS

Întreaga Țară Sovietică a sărbătorit împlinirea a 75 de ani de la nașterea marelui continuator al cauzei leniniste — I. V. Stalin.

La 21 decembrie s-au ținut rapoarte în secțiile întreprinderilor, pe șantiere, în instituțiile din Moscova și în cadrul unităților militare și au fost organizate convorbiri despre viața și activitatea lui Stalin. La numeroase biblioteci din Moscova au fost deschise expoziții.

În satul Narim din regiunea Tomsk, unde a fost deportat în 1912 I. V. Stalin, colaboratorii casei-muzeu „I. V. Stalin” au organizat în aceste zile convorbiri despre viața și activitatea lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Adunări și convorbiri consacrate împlinirii a 75 de ani de la nașterea lui Stalin au avut loc la Kirovograd, Lvov și alte orașe și sate din Țara Sovietică.

Declarații ale noilor laureați ai Premiului Internațional Stalin

HELSINKI (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele democratice publică interviul profesorului Felix Iversen, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Inerc un sentiment de bucurie — a spus Iversen — și exprim mulțumiri atât în numele meu personal, cât și în numele țării mele pentru faptul că mi s-a decernat Premiul Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”. Consider această distincție ca o expresie a recunoașterii năzuinței Finlandei spre stabilirea de relații prietenești cu toți vecinii ei.

★

DJAKARTA (Agerpres). — TASS

După cum transmite agenția Antara, Setiadi și Suroso, membri ai Comitetului național indonezian al partizanilor păcii, i-au înmînat lui Prijono telegrama prin care a fost anunțat că i s-a decernat Premiul Internațional Stalin. Ei l-au felicitat cu căldură pe activul luptător pentru menținerea păcii în Asia și în întreaga lume. Profund emoționat, profesorul Prijono a mulțumit din suflet pentru înalta cinste care i s-a acordat. „Primesc această distincție, a declarat el, în numele tuturor partizanilor păcii din Indonezia”.

Ziarul „Harian Rakjat” arată, în articolul său de fond, că decernarea Premiului Stalin pentru pace unui reprezentant al Indoneziei este „o cinste nu numai pentru profesorul Prijono, ci și pentru întregul popor iubitor de pace al Indoneziei”.

In Camera deputaților din Italia s-a propus amânarea discutării acordurilor de la Paris

ROMA (Agerpres). — La 21 decembrie în Camera deputaților au continuat dezbaterile pe marginea proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris.

Pietro Nenni, secretar al partidului socialist, a declarat că partidul său se pronunță împotriva creării așa-zisei „Uniuni a Europei occidentale”. Italia, a declarat Nenni, trebuie să rămână în afara oricărui blocuri militare, pentru a putea participa activ la toate măsurile îndreptate spre o apropiere între Europa occidentală și cea răsăriteană, și, dacă acest lucru va fi necesar, să ia ea însăși o inițiativă în acest sens.

Nenni a demască afirmațiile guvernului că ratificarea acordurilor de

la Paris va contribui la crearea unor posibilități economice mai largi pentru Italia și a declarat că, dimpotrivă, politica economică, decurgând din aceste acorduri, presupune adîncirea diferențierii în ce privește nivelul economic al țărilor care au semnat acordurile menționate.

Hotărîrea de a înarma Germania, a declarat Nenni, este extrem de gravă. El a subliniat că nu există nici o primejdie „de agresiune sovietică”, prin care se încearcă să se justifice această hotărîre. Avertismentele date de guvernul sovietic guvernelor francez și englez, a continuat Nenni, denotă că Uniunea Sovietică privește cu toată seriozitatea situația creată.

În încheiere Nenni a declarat că deputații partidului socialist din Italia vor vota împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

La sfîrșitul ședinței, președintele Camerei deputaților, Gronchi, a anunțat că 15 deputați, printre care Togliatti, Longo, Ricardo, Lombardi și Gullo, au propus ca discutarea acordurilor de la Paris să fie amînată. Potrivit regulamentului Camerei deputaților, atunci cînd se prezintă o propunere cu privire la amînarea discuțiilor, doi deputați pot lua cuvîntul în sprijinul acestei propuneri, iar alți doi — împotriva acestei propuneri, după care Camera trece la votarea propunerii prezentate.

Interesele naționale ale Japoniei cer normalizarea relațiilor cu toate țările

de D. PETROV

Deși a trecut un timp îndelungat de la terminarea celui de al doilea război mondial, Japonia nu a obținut pînă în prezent independența. Ea continuă să rămînă o țară semi-ocupată, dependentă de S.U.A.

Potrivit datelor Ministerului Afacerilor Externe al Japoniei, la 15 iunie a.c. existau în Japonia 719 baze aeriene și navale, stațiuni radar, poligoane de tir și alte obiective militare americane, ocupînd o suprafață de aproximativ 150.000 hectare. Efectivul trupelor americane în Japonia trece de 100.000 oameni.

Nesocotind interesele naționale ale Japoniei, Statele Unite au făcut ca industria și finanțele Japoniei să depîndă de comenzile militare americane. Greutățile în care se zbate economia japoneză devin și mai mari și în urma faptului că, în domeniul comerțului exterior, Japonia este legată de tutorii ei nepoftiți. Statele Unite ocupă primul loc în importul Japoniei. Anul trecut, cota-parte a S.U.A. a reprezentat peste 30 la sută din întregul import japonez. În afară

de aceasta, monopolurile americane nu vînd Japoniei mărfurile de care are nevoie în primul rînd economia japoneză, ci mărfurile și materiile prime în exportul cărora sînt interesate S.U.A. Aceasta este una din cauzele pentru care cercurile guvernante din S.U.A. caută să împiedice dezvoltarea comerțului Japoniei cu alte țări care nu sînt pe placul acestor cercuri și îndeosebi comerțul cu Republica Populară Chineză. Restabilirea legăturilor economice cu țările Asiei și, în primul rînd cu vecinii ei apropiați, este de o importanță vitală pentru Japonia. În ciuda acestui fapt evident, în țară mai există anumite cercuri care încearcă să dovedească că comerțul cu U.R.S.S. și R.P. Chineză ar fi cu neputință „din considerente politice”. Nu este greu de constatat că în spatele acestor cer-

curi stau fabricanții japonezi de armament, care realizează profituri uriașe de pe urma comenzilor militare americane.

Or, aceste cercuri nu reflectă nici decum adevărata stare de spirit a cercurilor largi ale opiniei publice din Japonia, care au manifestat un interes profund pentru declarația comună a guvernelor Uniunii Sovietice și R.P. Chineze, în care ele se pronunță pentru dezvoltarea unor largi relații comerciale cu Japonia, bazate pe avantaje reciproce, și sînt gata să sprijine pe deplin Japonia în năzuințele ei spre stabilirea relațiilor politice și economice cu U.R.S.S. și R. P. Chineză și să sprijine întru totul orice acțiuni din partea Japoniei, îndreptate spre asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea ei pașnică și independentă.

Rapoartele delegației parlamentare japoneze care a vizitat recent R.P. Chineză au stîrnit un viu interes în rîndurile opiniei publice și ale cercurilor de afaceri din Japonia în ceea ce privește relațiile economice cu Republica Populară Chineză și U.R.S.S.

Problema stabilirii de relații normale cu vecinii apropiați ai Japoniei ocupă un loc important în lucrările sesiunii extraordinare a parlamentului japonez. Aceasta o dovedește de asemenea faptul că în numeroase orașe din țară au luat ființă grupuri speciale de reprezentanți ai cercurilor de afaceri care își propun drept scop extinderea comerțului cu China și Uniunea Sovietică. În cercurile cele mai largi ale opiniei publice din Japonia crește convingerea că Japonia nu va putea rezolva dificultățile sale economice și nu va putea pune capăt situației ei de dependență dacă ea va fi izolată și pe viitor de vecinii săi apropiați. (Agerpres).